**CURTEA DE APEL NORD**

Dosarul nr. 4r-1010/25 Judecătoria Soroca, sediul Florești
4-25054679-03-4r-20062025 Judecător Elena Marandici

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

07 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul contravenientului Chiriac Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 449257 din 10.04.2025 întocmit în temeiul art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

**C O N S T A T Ă:**

La data de 10 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Spătaru Adrian, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 449257, în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional în privința lui Chiriac Ion, pe faptul că, în perioada lunii august-septembrie 2024, având calitatea de alegător cu drept de vot deplin pentru a participa la Referendumul Republican de aderare a R. Moldova la UE din 20 octombrie 2024, a acceptat prin aplicația „PSB” din Federația Rusă mijloace bănești ”ruble rusești” cu scopul votării cu afirmația „Nu” la referendumul menționat.

Prin decizia agentului constatator din 09.04.2025, în privința lui Chiriac Ion s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37500 lei.

La data de 17.04.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, Chiriac Ion, l-a contestat, motivând că, nu a recunoscut vina și a invocat că nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, consideră că au fost adoptate contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. În acest sens a menționat că, dacă în procesul-verbal contestat la compartimentul 18, apare semnătura sa precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită de a fi considerată o eroare dat fiind faptul că intenția sa a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

Tot aici a invocat că, în situația în care a achitat amenda, prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională. Achitarea amenzii a efectuat-o pentru a preveni unele pagube mai mari, pentru a evita blocarea conturilor sau a surselor de plată (pensie, salariu, etc.) și a nu admite situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

A menționat contestatorul că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu a explicat drepturile și obligațiile; nu a asigurat dreptul la apărare a contravenientului; nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul – verbal cu grave erori de conținut; a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.

Susține că în tot procesul de constatare a presupusei contravenții, a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care afectat-o atât pe ea, cât și întreaga familie. Astfel, făcând referire la prevederile art.5, 9 din Codul contravențional a menționat contestatoarea că, a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce reprezintă temei de încetare a procesului contravențional, potrivit art.441 alin.(1) lit. a) din Codul contravențional.

De asemenea, invocând prevederile art.374 și art.425 din Codul contravențional a menționat contestatoarea că, în speță este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul – verbal contravențional, iar toate aceste omisiuni au fost de natură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Tot în motivarea contestației înaintate a invocat contestatorul că, procesul-verbal cu privire la contravenție contestat a fost întocmit cu grave erori de formă și conținut și anume: agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. Or, potrivit Curții Europene, încălcările

de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, au afectat în mod esențial modul în care agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin.(2) din Codul contravențional determină nulitatea procesului – verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator. Or, agentul constatator care potrivit dispozițiilor legale enunțate era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces – verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la întocmirea formală a procesului-verbal cu privire la contravenție cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Susținând că, agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Cu referire la aspecte de fond invocă contestatorul că, concluziile agentului constatator sunt false și abuzive. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-ar fi dat bani, care persoană fizică; o aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției; nu este menționat timpul acceptării banilor, nu este menționat timpul acceptării banilor; nu este menționat scopul transferului banilor; nu este menționat dacă acești bani au ajuns la contestatoare sau nu; nu este probat dacă acești bani au fost ridicați; nu este probată legătura de cauzalitate dintre între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile; nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material; nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri; nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Or, unica probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nu au fost verificate corespunzător și nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Susține contestatoarea că fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator. La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. $47^1$ Cod contravențional. Astfel, consideră că agentul constatator a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o aptă care nu constituie element constitutiv al contravenției.

Notează contestatorul că, simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Făcând referire la practica CtEDO pe un șir de cauze examinate, a menționat contestatorul că, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu

vinovăție de către persoana specificată în procesul – verbal contravențional, trebuie să fie demonstrată potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Or, în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz, nu a fost răsturnată.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, contestația înaintată de Chiriac Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 449257 din 10 aprilie 2025, în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional și a deciziei de sancționare contravențională, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

**Exercitarea căilor de atac:**

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de contravenientul Chiriac Ion, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, cu dispunerea rejudecării cauzei şi admiterea integrală a contestației.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, procesul-verbal contestat nu este susținut de probe obiective şi clare care să dovedească faptul că ar fi acceptat bunuri materiale sau mijloace financiare pentru influențarea alegătorilor. În această ordine de idei, nu au fost prezentate dovezi concrete (imagini, înregistrări audio/video, declarații ale martorilor etc.) care să confirme aceste acuzații.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiințifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Coruperea electorală pasivă constituie o faptă cu un grad înalt de periculozitate socială, având implicații directe asupra integrității procesului democratic şi asupra dreptului fundamental al cetățenilor de a-şi exprima liber opțiunea electorală. Pentru a respecta exigențele unui proces echitabil şi pentru a exclude orice dubiu rezonabil cu privire la culpa persoanei sancționate, este imperios necesară administrarea unui probatoriu complex, care să includă verificări tehnice (analiza detaliată a tranzacțiilor bancare, dispozitivelor electronice utilizate), audierea persoanei acuzate etc.

În absența unei astfel de documentări riguroase, se creează un risc real ca măsura sancționatorie să fie bazată exclusiv pe aprecieri subiective ale organului constatator, fără o fundamentare probatorie solidă. ceea ce contravine principiului legalității, prezumției de nevinovăție şi dreptului la apărare.

La caz, recurenta consideră că vinovăția sa nu a fost stabilită la nici o etapă a procesului. Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenție a

articolului care prevede o sancțiune nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Consideră că instanța a reținut în mod eronat existența faptei contravenționale, deși nu au fost prezentate probe directe care să demonstreze intenția de influențare a alegătorilor. S-a reținut o pretinsă implicare pasivă, fără a se demonstra un act material, direct, de oferire de bunuri sau privilegii. De asemenea, consideră că atât agentul constatator, cât şi instanța de fond nu a respectat principiul individualizării pedepsei contravenționale. un principiu important în legislația RM care urmărește asigurarea unei aplicări echitabile şi eficiente a sancțiunilor.

În concluzie, nu este clară poziția agentului constatator care în lipsa unor probe concludente care ar demonstra vinovăția recurentului, a emis decizia de sancționare prin aplicarea pedepsei maxime prevăzute la articolul menționat supra.

În final a invocat faptul că, respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

**Argumentele părților:**

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului contravenientului Chiriac Ion, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

**Aprecierea instanței de recurs:**

***Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul contravenientul Chiriac Ion, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente:***

*Ab initio,* Colegiul penal constată că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei

contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).

La caz, Colegiul penal menționează că în baza prevederilor legii procesual contravenționale, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărâri judecătorești, sau pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțarea hotărârii, în termen de 15 zile de la înmânarea copiei acesteia.

Concomitent, Colegiul penal subliniază că în cazul în care termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 468 alin. (1) Cod contravențional este depășit, adică recursul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege.

Art. 469 alin. (1) Cod contravențional stipulează că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

În acest sens, instanța de recurs statuează că termenul de depunere a recursului este absolut şi are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Din materialele cauzei contravenționale se atestă că, examinarea cauzei contravenționale și pronunțarea hotărârii judecătorești a avut loc în lipsa contravenientului Chiriac Ion, hotărârea motivată fiind expediată în adresa părților prin intermediul poștei terestre la 19.05.2025 *(f.d.100)*. Însă, la materialele cauzei lipsește avizul de recepție prin care s-ar putea constata data recepționării hotărârii, de către recurent. Ulterior, la data de 06.06.2025 în instanța de recurs a fost înregistrată cererea de recurs depusă de către contravenient.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide necesar de a repune în termen cererea de recurs depusă de către Chiriac Ion.

*Cu privire la fondul cauzei*, Colegiul penal menționează că potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care

aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin.(8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Chiriac Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 449257 din 10.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(2)** În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. **(3)** Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientului se probează prin: **1)** procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 449257 din 10.04.2025; **2)** informație despre utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Chiriac Ion, care în perioada 23.08.2024-04.10.2024 a primit prin intermediul aplicației mobile

cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 7 (șapte) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești; **3)** proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 10.04.2025; **4)** ordonanță cu privire la recunoaștere în calitate de contravenient pe procedura contravențională din 10.04.2025.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Chiriac Ion se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. $138^6$ CPP „identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. $47^1$ Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul $47^1$ din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. $47^1$ alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Chiriac Ion în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Chiriac Ion nu a prezentat instanței careva

probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Chiriac Ion a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Chiriac Ion se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Chiriac Ion. Astfel, prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare "Moldcell"* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul

democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza lui Chiriac Ion, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. $181^3$, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Chiriac Ion.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Chiriac Ion i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Chiriac Ion și a menține hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

**D E C I D E:**

Recursul contravenientului Chiriac Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 19 mai 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 449257 din 10.04.2025 întocmit în temeiul art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea ei fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței:** **Judecător:** **Judecător:**